

ας τῷ οὐσίαιν τυχαίων καὶ ἐκτάποντων. αἱ...
τοῖς γὰρ πατεροῖς εἰς ἀγέλην πατέρων. οὐ
μηδὲν ἄλλο δοκεῖται γε, τῷ μὲν ἔχειν ἀνθρώ-
ποις ζωὴν ἀντὶ λαπιζέμεν. τῆς δὲ πατρὸς τῆς
τυχόντων καὶ ἐπὶ μικροῖς, πάμπαν ὅλης πο-
στιν. οὐ γάρ τούτων ἀξίας Θεοῖς. ἀμοιβὴ δὲ καὶ απ-
μισθίαν γὰρ ἔχει δικαιόσεως περὶ αὐτὸν. μεταίστη
αὐτὸν οὖν τοῦτο εἴρηται, ὁ μεταλόφος
περὶ πιμαζ. οὐ μηδὲν διέξει πάτερ τον καὶ
δικαιοστίαν, οὐ πάσουν διτυχίαν καὶ αὐτούχην
μητρίων ἔχει, ὅπως αὐτὸν πάντας. οὐτέ διτυ-
χῶν πειραζεῖται ἔτις, οὐτέ αὐτούχων πειράτης.
οὐδὲ γάρ πειράτης οὐτος ἐχει, οὐ μέριστον ὃν.
εἴ γάρ δικαιοστίαν καὶ ὁ πλειστος διτελεῖ πιμισ-
θίαν αἰρεται. οὐ γοῦν ἔχοντες αὐτόν, πιμελάτης
διτελεῖ πιμισθίαν τούτην καὶ ταῦλα.

Κεφαλίας η.

Δ Τὸ καὶ ἀσφόριπτα μονομετίν θῆ. Δοκιμή ἡ
καὶ τὰ δύο τυχίατα συμβιβάζεις πρὸς
μεταλούφυγάν τοι γράψωντας αἴξιοιτα π-
μης· καὶ οἱ διώματεύοντες, οὐδὲ πλουτοῦ-
τες. εἰς ὑφροχὴν γαρ. τὸ δὲ ἀριθμὸν ἀσφέ-
χον πεῖ, εἰπειτούτου γε μὴ τὰ τοιαῦτα με-
ταλούφυτοτερις ποιεῖ. πιμόνται γράπταν π-
μητός· φέρεται δὲ ὁ ἀριθμὸς μόνον π-
μητός· φέρεται δὲ ἀριθμὸς μέλλον αἴξιοι-
ται πρᾶτος οἱ δὲ αἴτιοι φέρεται τὰ τοιαῦτα ε-
γχειράθηκοντες, οὐτε δικαιώσεις εἴαστον μετάλαν-
αἴξιοιτον, οὐτε ὄρθως μεταλόφυχοι λέγον-
ται αἴτιοι γράπτες παντελοῦς ἐξ οὗ ταῦτα
ἀσφόριπτα δέ καὶ μέτρατα, καὶ τὰ τοιαῦτα ε-
χοντες, κακοὶ γένονται. αἴτιοι γράπτες οὐ φέ-
ρεν φέρειν ἐμπιελῶς τὰ δύο τυχίατα· εἰ δι-
νέλθοροι δὲ φέρειν, καὶ οἰούμενοι τοῦδε μῆναν ὑπο-
χειν, εἰπέντων εἰδὺ καταφεγνοῦστεν· ἀντοῖ δέ
το, παῖς τυχίων, ταχέποιστο, μημοντεῖ γρά-
πτον μεταλόφυχον, οὐχ ὅμοιος οὔτες, πέτο δέ
διέφοστον εἰς διώματα· τὰ μὲν οὐκ εἰπει-
αρτείων εἰς ταχέποιστο· καταφεγνοῦστο δέ
το μῆναν. δέ μεταλόφυχος, δικαιώσεις κα-
ταφεγνεῖ. μονάχεις γαρ ἀλιθῶς· οὐ δέ ποι-
λοί, τυχόντως. εἰς δέ τοι μηκυπνάνθω^α
οὐδὲ φελοκοινόντως, διότι τὸ οὐλιγάτη πιμέν με-
ταλούμενον μετοῖς δέ καὶ ὅταν κειθερινόν, α-
φειδής τε βέβαιος. οὐδὲν δέ τοι πάτετος γί-

minimè sint. atque id faciunt in quib
agunt, sed contemnunt alios. Ag

etiam minores quam sibi conueniat: integræ enim & absolute virtuti nullus honor tribui dignus potest: admittit tamen eos magnanimus a probis viris, licet inferiores sint, propterea quod non habent illi maiores quibus afficer ipsum valeant, sed qui à quibuslibet è vulgo hominibus, ob paruasque res exhibentur, eos prorsus contemnet: non enim est eis dignus, simili modo etiam ignominiam, B quippe qua circa ipsum iure non accidat. Maximè igitur, sicut dictum est, circa honores veritatis magnanimus, nihilominus tamen & in diuitiis, & potestatibus, & omnī tam prospera quam aduersa fortuna, quomodo cuncte contigerit, moderatè se geret: ut neque in prosperis successibus lxitia gestiat, neque id aduersis rebus tristitia supra modum obruaratur. Nam neque circa honorem quasi maxima res sit, C ita se gerit potestates autem & diuitiae ob honorem expetendæ sunt: qui enim ipsas habent, ob eas affici honoribus volunt, cui verò vel honor ipse parvus est, ei cetera quoque sunt parua:

CAPVT VIIT.

Quapropter magnanimi esse etiam
conteinptores videntur. **Quin** e-
tiam fortunæ prosperitates vi-
dentur conferre ad magnanimitatem. qui
enim nobiles sunt, & diuites, & in pos-
tate constituti, honore digni habentur:
in excellentiâ enim quadam sunt, omne
autem, quod bono aliquo excellit, est ho-
norabilius, propterea huiusmodi res ma-
gis reddere magnanimos homines con-
sueverunt: nanque à quibusdam hono-
rantur. sed reuera solus bonus honoran-
dus est, cui tamen vtraque insunt, is ma-
Egitur dignus, qui honore afficiatur.
Qui autem sine virtute huiusmodi bona
possident: neque meritò magnis honorib-
us dignos se esse arbitrantur, neque re-
ctè magnanimi dicuntur: quippe cùna
hæc absque integra atque absoluta virtu-
te esse non possint: sed conteinptores,
contumeliosi, atque huiusmodi vitiliis
prædicti efficiuntur, non facile enim fit,
ut sine virtute consonè ac moderatè pro-
speros rerum successus quispam ferat.
Fdum igitur hi ferre prosperam fortunam
nequeunt, putantque se alios excellere,
omnes alios despiciunt: ipsi verò agunt
quodconque fortè incident, imitantur
enim magnanimum, licet ei similes
bus possunt. quæ enim ex virtute sunt, ea non
magnanimus iure ac meritò contemnit?